

האפסס נאמד את ברכת מלביש ערומים, אס כל הסיפור אל האפסס הפס אפרי הטא אפס הראפון נאמד אנחנו צריכיס אברק אל האפסס פאנו? ואיק כה קפור אמחוקת בין מרדכי ואסתר ההנהפס עס ישראל, ולנו הכל בוקר מחפס?

הצעה לפתיחה: כמה זמן לוקח לכם לבחור בגדים בבוקר? כמה אתם משקיעים בביגוד?

מה שנראה: ברכת מלביש ערומים מזכירה לנו שאנחנו – הנשמה שלנו. והגוף הוא רק הכלי שמבטא אותה. אנו מודים על עצם

1. כיוון מעניין שמון בדברי הרוקח. אנו מודים על כך שהקב"ה נתן לנו את התבונה למצוא את הדרך להתלבש. ובעצם, על כך שאנו מתפתחים. בניגוד למיתולוגיה היוונית שמספרת על גניבת האש מהאלים, אצלנו האש נמצאת על ידי אדם הראשון במוצ"ש – ובעצם, ה' נותן לו כבר ביום העבודה הראשון את הכוחות לגלות בעצמו את שהוא נצרך לו.

2. מה העונש על חטא עץ הדעת? אפשר להאריך בכך רבות. כאן ניגע רק בנקודה אחת. הרמב"ם עונה במורה נבוכים שקודם לחטא האדם היה עסוק במושכלות. בצורה נקיה וטהורה. ידע את האמת ואת השקר. אחרי החטא, גם את המפורסמות, הוא התערבב. הטוב והרע נעשו גוש אחד שצריך לזהות מה הוא כל דבר.

3. בלשון אחרת המלבי"ם מחבר את זה ללבוש. לפני החטא הגוף היה הבגד של האדם. הוא היה כלי ביטוי של הנשמה. אחרי החטא הגוף התערב עם הנפש ונעשה בעל עמדה משל עצמו שגורמת לחיכוכים, לתאוות וליצרים. וכפי שרואים ברש"ר הירש הוא גם יוצר את הפער שגורם לבושה של האדם.

4. הסיבה שאנחנו לובשים בגדים היא כדי לזכור תמיד שאנחנו לא הגוף שלנו אלא הרבה יותר מזה. אנחנו ביטוי לנשמה. (במהלך הדורות נוצר תהליך הפוך בו הבגדים הם בוגדים החליפה מחליפה וכו', והם מעצימים את נוכחות הגוף)

5. כיוון נוסף שמון במגילת אסתר רווית הלבושים. לבוש הוא הנהגה. אנחנו מבקשים ללבוש את הנהגה הנכונה ליום הקרוב. שמחה בוודאי תהיה הנכונה.